

POWSZECHNIE (5) *av*

o oraz *oba e jasne*.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde bez cytatu.

Ogólnie, obejmując wszystkich lub wszystko, zamykając w sobie ogół; communiter, in commune, generaliter, generatim, de toto genere, in totum, sine designatione, universe, in universum Cn (5) :

W przeciwstawieniu: »powszechnie wszyscy ... każdy z osobna« (1): aby w stánowieniu téy Vniiey Práwá/ Przywileie/ lifty/ y zwyczajie ich których z dawná wzywáią/ które ták powfzechnie wftytkim iáko téz každému zofobná przynależą [...] były trzymáne SarnStat 1211.

Wyrażenie: »wszy(s)tcy (a. wszytek, a. wszytko) (w obec) powszechnie« = bez wyjątku, wszyscy, wszystko [szyk 3:2] (5): Chrystus [...] kazał každemu modlić fy powfzechnie zá wftytki BiałKat 143v; Wkościele [...] Kátolickim stárác fię pilnie o to trzebá/ ábychmy to trzymáli co wftędzie/ y co záwždy/ y od wftytkich wierzono było. Bo to iest práwie y włáfnie Kátolikom [...] ifz wftytko wobec powfzechnie zámyka. SkarJedn 26, 146, 318; SarnStat 1211.

Synonimy: ogólnie, pospołu.